

ред заможних громадян хорега, котрий повинен був оплатити п'єсу – трагедію або комедію. Цікаво, що всі ролі у давньогрецькому театрі виконували чоловіки. Щасливі персонажі одягалися в яскраві, світлі костюми, а трагічні – у чорне вбрання. Особливо цікавими були маски, які одягали актори – вони підкреслювали вік, стать та емоційний стан героїв, що переконливо свідчить про те, що стародавні греки були чудовими психологами.

Як висновок. Ознайомлення з функціями та особливостями проведення давньогрецьких свят не лише розширюють наші знання про античну культуру, але сприяє кращому усвідомленню та зрозумінню державних урочистостей і національних свят, забезпечуючи тим самим незримий, але міцний зв'язок між минулим і сучасністю, між національним і наднаціональним, між античною людиною і homo technicus XXI століття.

ЛАТИНСЬКІ АНАТОМІЧНІ ТЕРМІНИ В СУЧАСНОМУ УКРАЇНСЬКОМУ ДИСКУРСІ

LATIN ANATOMICAL TERMS IN THE MODERN UKRAINIAN DISCOURSE

Chabanenko, A.S., Nikolaieva N.M.

ВДНЗУ “Українська медична стоматологічна академія”

Кафедра іноземних мов з латинською мовою та медичною термінологією

Надзвичайно актуальним постає питання сучасної української анатомічної термінології і використання латинських термінів зокрема в сучасній медичній галузі. Зараз латинська медична термінологія, до якої належить й анатомічна, за рівнем уніфікації одиниць є нормалізованою у міжнародному масштабі. Зокрема Сан-Паульська міжнародна анатомічна номенклатура 1997 р. затверджена Федеративним комітетом з анатомічної термінології і ухвалена Міжнародною федерацією асоціації анатомів.

Анатомія як і будь-яка інша наука в ході історичного розвитку сформувала власну номенклатуру. Оскільки її основи закладалися ще за часів Гіппократа та Галена, вона складається переважно з термінів латинського й частково грецького походження.

Перший офіційний перелік українських термінів — «Український стандарт у Міжнародній анатомічній номенклатурі» містить оригінал міжнародної анатомічної номенклатури, а також перелік українських еквівалентів, дотримання яких обов'язкове при використанні анатомічної термінології. Це відповідники іншомовних термінів, адаптовані (зазнавши фонетичних, морфологічних, семантичних змін) чи повністю запозичені латинські терміни, які стали універсальними для медицини багатьох країн світу і майже витіснили зі вжитку українські відповідники.

Таким чином, наука анатомія, як і інші морфологічні дисципліни, продовжує розвиватися й доповнюватися новими даними, які вимагають словесного вираження. При цьому, у зв'язку з поширенням націоналістичних ідей, постають питання про встановлення пуристичного підходу до адаптації міжнародної термінології.

З ІСТОРІЇ ВИКОРИСТАННЯ ЛІКАРСЬКИХ РОСЛИН У МЕДИЧНІЙ ПРАКТИЦІ АНТИЧНИХ НАРОДІВ

ON ISSUES OF THE HISTORY OF MEDICINAL PLANTS USAGE IN MEDICAL PRACTICE OF THE ANCIENTS

Bilokon Yu.S., Assoc. Prof. Bieliaieva O.M.

ВДНЗУ “Українська медична стоматологічна академія”

Кафедра іноземних мов з латинською мовою та медичною термінологією

З незапам'ятних часів люди досліджували цілющі властивості лікарських рослин і застосовували їх у боротьбі з різними недугами. Нині у світі налічується близько 12000 лікарських рослин, які успішно використовуються і в традиційній, і в нетрадиційній медицині як у якості основних лікувальних засобів, так і в комплексній терапії. У багатьох країнах світу кількість лікарських засобів, які виготовляються ex tempore, невпинно зростає, розвивається і посідає значне місце. Беручи до уваги, що, з одного боку, в екстемпоральній рецептурі вагоме місце належить засобам, до складу яких входять інгредієнти рослинного походження, а з іншого, власне галенові препарати не втрачають свого практичного значення для сучасної медицини, розгляд деяких питань з історії фітотерапії наразі є актуальним.

Наукова новизна роботи полягає у розширенні та поглибленні знань щодо історії використання лікарських рослин і зародження такої галузі, як фітотерапія. Дослідження має міждисциплінарний характер і може бути цікавим фахівцям у декількох галузях.

Мета пропонованого дослідження – ознайомлення з історією використання лікарських рослин у медичній практиці античних народів.

Матеріали, методи та результати дослідження. Нині лікарською вважають велику групу рослин, частини яких (folia, flores, radices, rhizomata, styli, stigmata, gemmae, strobuli) слугують лікарською сировиною для виробництва лікарських засобів з їх подальшим використанням з лікувальною або профілактичною метою. Одним із найвідоміших фітотерапевтів Античності – військовим лікарем Діоскоридом (бл. 40 р. – бл. 90 р.) було складено каталог, в якому перераховувалися близько 600 видів рослин і 1000 лікарських засобів, дію яких він особисто перевіряв на пацієнтах. Лікарськими рослинами цікавився також Клавдій Гален (131 – 210 pp.), котрий був автором 2 травників, які неодноразово перекладалися арабською, перською, давньоєврейською та іншими мовами. Гален добре знав дію лікарських засобів, виготовлених із рослинної сировини і був одним із ініціаторів створення технології виготовлення лікарських препаратів, яка збереглася донині, що зафіксовано в назвах препаратів – праерагата Galenica. У контексті нашого дослідження на особливу увагу заслуговує той факт, що праерагата Galenica – обов'язкова складова запасів ліків (thesaurus medicamentorum), що повинні бути в аптеці. Найвідомішим травником, написаним латинською мовою, слід вважати травник Апулея, створений у IV ст. Цей травник користувався таким попитом, що з виникненням книгодрукування в Європі він став однією з перших друкованих книг. Аналіз джерел з теми дослідження засвідчив, що в лікувальній практиці античних народів широке використання мали такі лікарські рослини (plantae medicinales), як Artemisia